

Antero Nykänen (vasemmalla), Timo Mikkonen (keskellä) ja Martti Vuojolainen (oikealla) antamassa tyylinäytteitä.

Lyseolaisia vehnäpellolla

Lahden lyseon VII C-luokan pojat, neljättäkymmentä, lähti eilisäänä laulellen linja-autolla talkoisiin. Määränpäinä oli Hollolan Korpikylä, tarkemmin sanottuna maanviljelijä Eero Seppälän vehnäpelto. Matkaan lähti jo klo 8, ja perillä tarjosi talonväki heti alkuun pulakahvit. Sitten isäntä jakoi edellisenä iltana naapureista ja kauempaakin kerätyt työvälineet, hangot ja rautakanget. Seiväskuorma oli valmiina pihassa, ja pian oli lyseolaisten reipas joukko pellon laidassa, osa oudoksuen,

mitä oikein tulossa oli, osa jo entuudestaan selvillä tällaisista töistä.

Vaikka työt aloitettiin kohdasta, jossa vilja oli ollut pahasti laossa ja niittokoneen jälki siten varsin vajavaista, pääsivät kaikki nopeasti vauhtiin. Koleasta säästä huolimatta alkoi hiki virrata, ensiksi niiltä, jotka olivat saaneet rautakanget työvälineekseen ja vähitellen muiltakin. Seiväs toisensa jälkeen iskettiin maahan ja samalla hetkellä alkoivat hangot heilua ympärillä. Silloin tällöin jätti isäntä traktorinsa hetkeksi kiiruhtakseen näyttämän, millä tavoin seiväs on pantava pystyyn, jottei tuuli sitä jo samana iltana kaataisi.

— Ottakaa tarkkaan, keväällä tulee siemenestä pula, huuteli jouku pojista toisille (valmistauduttuaan kai näihin talkoisiin lukemalla lehdistä sato- ja siemenkysymyksistä).

— Seiväs tänne! kajahti toisaalta.

— Nappulaa tarvitaan, kuului heti perään jostakin.

Huumorin merkeissä jatkui työnteko keskeytyäkseen ruokailua varten ja jatkuakseen taas iltapäivällä. Komeat vehnäseipäiden rivistöt ilmestyivät päivän kuluessa Kukonkoivun—Herralan maantien varrella sijaitsevalle pellolle kertomaan koulupoikien talkoimnostuksesta. Varmaankin nämä pojat saavat lähipäivinä seuraavissa Lahden ympäristössä